

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: D. D., narozen „x“,
bytem „X“,
zastoupen Mgr. Ing. Štěpánem Dražkou, advokátem,
sídlem Orlí 483/1, 602 00 Brno,

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2020, č. j. KUUK/048706/2020/Pan,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 27. 3. 2020, č. j. KUUK/048706/2020/Pan, a rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 30. 12. 2019, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/14963/2018/R, se pro vady řízení **zrušují** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 22 144,80 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2020, č. j. KUUK/048706/2020/Pan, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem (dále jen „magistrát“) ze dne 30. 12. 2019, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/14963/2018/R. Tímto rozhodnutím magistrát uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 ve spojení s § 23 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a podle § 16 odst. 2 ve spojení s § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojištění odpovědnosti“). Uvedených přestupků se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 7. 12. 2017 v 16:45 hodin v Ústí nad Labem v ulici Všebořická (u domu č. p. „X“, na silnici č. I/30, km 27,313) jako řidič motorového vozidla Ford Tranzit, registrační značky „X“, vyjížděl z místa ležícího mimo pozemní komunikaci (ze dvora domu č. p. „X“) na hlavní komunikaci do ulice Všebořická, kdy odbočoval vlevo ve směru na Teplice, přičemž si najel na hlavní komunikaci do jízdního pruhu vedoucího od Teplic směrem do centra Ústí nad Labem, ve kterém zůstal stát vlivem dopravního provozu. Následně z levé strany, tj. ze směru od Teplic přijelo po hlavní komunikaci motorové vozidlo Seat Ibiza, registrační značky „X“, řidiče P. S., který se svým vozidlem zastavil před v jeho jízdním pruhu stojícím vozidlem žalobce. Při rozjíždění a najíždění vozidla žalobce do jízdního pruhu ve směru na Teplice žalobcovo vozidlo svým levým bokem narazilo do levého předního rohu vozidla Seat Ibiza. Při dopravní nehodě došlo k hmotné škodě na výše uvedených vozidlech. Dále žalobce na vyžádání nepředložil hlídce Policie České republiky jako řidič vozidla zelenou kartu – doklad prokazující skutečnost, že byla uzavřena smlouva o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla. Za tyto přestupky magistrát podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu ve spojení s § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložil žalobci pokutu ve výši 2 500 Kč a současně mu podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí magistrátu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že mu bylo upřeno právo účastnit se ústního jednání, přestože se z nařízeného ústního jednání řádně a včas omluvil, a to telefonicky na čísle uvedeném v předvolání. Následně žalobce v souladu s instrukcemi získanými při telefonickém hovoru zaslal magistrátu prostřednictvím svého zmocněnce písemnou omluvu spolu s dokladem o koupi letenky, která byla nesprávně a bezdůvodně posouzena jen jako rezervace. Zdůraznil, že jeho telefonická omluva z jednání není zaznamenána ve spisu a žalovaný se nijak nevyjádřil ke screenshotu telefonu, který prokazuje spojení žalobce s magistrátem. Žalobce uvedl, že byl vyzván k doplnění omluvy, nicméně poučení této výzvy nespécifikovalo, jak má být omluva doplněna; výzva toliko obsahovala odkaz na neúčinné zákonné ustanovení. Žalobce trval na tom, že se nejednalo o obstrukční jednání, a s poukazem na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 788/02 a rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 99/2013 a 7 As 28/2009 uzavřel, že uvedeným postupem bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

porušeno jeho právo na spravedlivý proces a rovnost účastníků řízení vyplývající z čl. 37 odst. 3 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

3. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí, neboť správní orgány se nedostatečně vypořádaly s námitkami ohledně zjištění skutkového stavu a tento zjistily nedostatečně. Stejně tak se správní orgány nedostatečně zabývaly rozporem mezi výpověďmi manželů S. a MUDr. D., se kterou se řádně nevypořádaly. Žalobce měl za to, že se správní orgány nevypořádaly ani s jeho tvrzením, že vozidlo pana S. bylo v okamžiku, kdy žalobce vjel na komunikaci, zhruba 200 m vzdáleno od vozidla žalobce, tudíž pan S. nemusel náhle měnit směr jízdy. Žalobce odmítl, že by dopravní nehodu zavinil on, a dodal, že to byl pan S., který jej zablokoval při rozjíždění, čímž způsobil, že došlo ke kolizi vozidel. Z fotografií z místa nehody podle žalobce plyne, že se pan S. nesnažil vozidlu žalobce vyhnout, ač mohl, ale naopak za soustavného troubení najel ke středové čáře, aby žalobce vytrestal.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobci bylo předvolání k ústnímu jednání nařízenému na 16. 12. 2019 doručeno do datové schránky dne 22. 11. 2019 a jeho zmocněnci taktéž do datové schránky dne 26. 11. 2019, přičemž magistrát obdržel od zmocněnce žalobce žádost o nový termín ústního jednání s ohledem na plánovanou dovolenou žalobce až 12. 12. 2019, kdy již nemohl na omluvu reagovat. Přílohou žádosti o nový termín ústního jednání byla rezervace letenky učiněná již dne 22. 8. 2019. Podle žalovaného měl žalobce zpravit magistrát o své plánované dovolené dříve, přesto byli žalobce i jeho zmocněnec dne 16. 12. 2019 vyzváni k doplnění předmětné žádosti a poučení o důvodech neakceptování omluvy. S odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 25/2013 a 2 As 111/2011 žalovaný zdůraznil, že žalobcova omluva nebyla včasná ani řádná, jeho účast nebyla v dané věci nezbytná a jeho zmocněnec se ústního jednání bez omluvy nezúčastnil. K telefonické omluvě z ústního jednání žalovaný sdělil, že ze spisového materiálu nevyplývá, že by se uskutečnila. Podle žalovaného bylo ve výzvě k doplnění omluvy uvedeno, že omluva nebyla učiněna bezprostředně a nebyla náležitě odůvodněna; k tomu žalovaný poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 54/2013 a 1 As 345/2016. Žalovaný připustil, že poučení v předvolání k ústnímu jednání skutečně odkazovalo na nesprávný a neúčinný zákon, nicméně materiálně odpovídalo obsahu § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky, který měl být v poučení citován. Zároveň doplnil, že žalobce byl v předvolání k ústnímu jednání poučen o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí.
5. K namítanému nesouhlasu s popisem děje žalovaný sdělil, že poškození obou vozidel bylo zapříčiněno rozjetím vozidla žalobce a jeho ostrým zabočováním do levého jízdního pruhu, kdy vozidlo žalobce dřelo levým bokem o levý přední roh vozidla pana S. Poškození podle žalovaného odpovídá popisu průběhu dopravní nehody podle svědeckých výpovědí pana S. a paní S. Ke svědecké výpovědi paní D. žalovaný poznamenal, že svědkyně uvedla, že sama nehodu neviděla, ale pouze slyšela dlouhé troubení a velkou ránu. Žalovaný dodal, že vzhledem k poškození vozidel nemohlo dojít k žádné velké ráně, neboť k nárazu nedošlo při jízdě obou vozidel. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústní jednání soudu

6. Při jednání soudu konaném dne 3. 5. 2021 právní zástupce žalobce konstatoval, že nebyl dostatečně prokázán skutkový stav, žalobce byl stíhán za nedání přednosti v jízdě, nicméně tento skutek se nestal, resp. nebyl dostatečně prokázán. Správní orgány prokazovaly následnou dopravní nehodu, která však není předmětem daného řízení. Právní zástupce žalobce zdůraznil, že nedání přednosti v jízdě znamená nutnost náhle zastavit nebo změnit směr jízdy. To však ve správním řízení nikdo neřešil, ačkoli žalobce již ve správním řízení uváděl, že druhé vozidlo se nacházelo ve vzdálenosti 200 m, pohybovalo se pomalu, neboť v daném místě je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, tudíž danou vzdálenost trvalo ujet 20 sekund. Podle právního zástupce žalobce tedy řidič druhého vozidla nemusel náhle měnit rychlost či směr jízdy, což dokládá i svědecká výpověď MUDr. D. Podle právního zástupce žalobce chtěl patrně řidič druhého vozidla žalobce vytrestat a zablokoval jej. Trval na tom, že žalobce nespáchal přestupek, který je mu kladen za vinu, protože druhé vozidlo nemuselo náhle změnit směr a rychlost jízdy. Toto správní orgány dostatečně skutkově neprokázaly.
7. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání uvedl, že správní orgány zjistily skutkový stav dostatečně, a to na základě výpovědí svědků a příslušné fotodokumentace. K výpovědi svědkyně MUDr. D. uvedl, že tato svědkyně nevypověděla nic o tom, jak nehoda proběhla, neboť sama tvrdila, že nehodu neviděla. Pověřený pracovník žalovaného podotkl, že žalobce ve správním řízení nehovořil o dlouhém troubení, ani o jeho důvodu. Dále zdůraznil, že žalobce nevyužil svého práva účastnit se výsledku svědků a klást jim otázky, ani nevznesl žádné námitky proti obsahu jejich výpovědí. K provedenímu dokazování uvedl, že z něj sice vyplývá, že byl uskutečněn nějaký hovor, nicméně není zřejmý obsah tohoto hovoru.
8. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl na návrh žalobce dokazování listinou – screenshot telefonu ze dne 26. 11. 2019, která je založena na č. l. 41 soudního spisu. Soud současně v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. z vlastní iniciativy provedl důkaz listinou – přehled kontaktů Odboru přestupkových agend Magistrátu města Ústí nad Labem, která ze založena na č. l. 42 až 44 soudního spisu.

Posouzení věci soudem

9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po uskutečnění jednání dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Nejprve se soud zabýval námitkami souvisejícími s omluvou žalobce z ústního jednání konaného dne 16. 12. 2019. Soud připomíná, že žalobce k otázce včasnosti své omluvy z tohoto ústního jednání již ve vyjádření ze dne 30. 12. 2019 a následně též v odvolání poukazoval na skutečnost, že se nejprve omluvil telefonicky, což navrhl prokázat screenshotem telefonu. Z doručanky připojené k žalobcovu odvolání soud zjistil, že žalobce dne 13. 1. 2020 v 12:48:37 prostřednictvím svého právního zástupce doručil magistrátu datovou zprávu, jejíž přílohou bylo předmětné odvolání a současně dokument s názvem mobil.pdf. Tento dokument, který je s vysokou pravděpodobností právě zmíněným screenshotem telefonu, jenž byl jediným důkazem označeným a navrženým v textu odvolání, však není ve správním spisu založen. Žalovaný navíc předmětný důkazní návrh zcela ignoroval a trval na tom, že ze spisového materiálu žalobcova telefonická omluva nevyplývá.
12. Soud zdůrazňuje, že není na libovůli správního orgánu, jak naloží s návrhy účastníků na provedení důkazů, neboť správní orgán sice není ve smyslu § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) povinen všechny důkazy navržené účastníky provést, pokud však některé z nich neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí uvést, proč se tak stalo. Správní orgán je oprávněn, ale i povinen odpovědně vážit, které důkazy je třeba provést, zda je potřebné stav dokazování doplnit a posuzovat důvodnost návrhů stran na doplnění dokazování. Zásada volného hodnocení důkazů neznamena, že by bylo rozhodujícímu orgánu dáno na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí, a které nikoli, a o které opře skutkové závěry a které opomene (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009-48).
13. Žalovaný v tomto případě zmíněný konkrétní důkazní návrh ignoroval, neboť jej neprovedl, aniž by vysvětlil, proč se tak rozhodl. Soud k tomu dodává, že z předmětného screenshotu telefonu, jímž soud provedl při jednání důkaz, vyplynulo, že dne 26. listopadu v 8:53 hodin se uskutečnil odchozí hovor v délce 1 minuta a 22 sekund na telefonní číslo X. Toto telefonní číslo je podle přehledu kontaktů Odboru přestupkových agend Magistrátu města Ústí nad Labem, jímž soud rovněž při jednání provedl důkaz, kontaktním číslem referenta oddělení dopravních nehod J. M. a jako takové je uvedeno i v předvolání k jednání ze dne 22. 11. 2019. Tyto zjištěné skutečnosti podle názoru soudu nasvědčují tomu, že žalobce skutečně po obdržení předmětného předvolání telefonicky kontaktoval oprávněnou úřední osobu. Soud zároveň s ohledem na časovou posloupnost pokládá za logické, že důvodem tohoto telefonátu mohla být omluva z nařízeného ústního jednání.
14. Podle názoru soudu bylo na žalovaném, aby řádně vyhodnotil žalobcův důkazní návrh, resp. navržený důkaz provedl a následně u magistrátu ověřil, zda k telefonické omluvě došlo, či nikoli. Soud je totiž přesvědčen o tom, že případná telefonická omluva realizovaná dne 26. 11. 2019 by byla mimo jakoukoli pochybnost omluvou včasnou. Soud dále nepřehlédl, že žalobcem předložený doklad nezahrnuje toliko let z letiště Leipzig/Halle na Lanzarote dne 13. 12. 2019, nýbrž také zpáteční let dne 10. 1. 2020, tudíž jej soud považuje za dostatečný doklad o tom, že se žalobce dne 16. 12. 2019 nemohl účastnit jednání u magistrátu. Vzhledem k tomu, že žalobce projevil svou vůli osobně se projednání přestupku zúčastnit a správní orgány neprokázaly, že se z jeho strany jedná o obstrukční Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jednání, bylo by podle názoru soudu v případě včasné omluvy namíste jednání odročit na jiný termín. Výsledkem řádného vyhodnocení důkazu navrženého žalobcem k prokázání včasné telefonické omluvy z jednání konaného dne 16. 12. 2019 tak za určitých okolností mohl být závěr, že magistrát skutečně porušil žalobcovo právo na projednání věci v jeho přítomnosti. Z tohoto důvodu soud v postupu žalovaného, který navržený důkaz ignoroval, spatřuje porušení § 52 správního řádu, jež mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, tedy vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Žalovaný zároveň svůj postup nijak nevysvětlil, tudíž je v tomto ohledu napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

15. Dále se soud zaměřil na námitky nedostatečně zjištěného stavu věci. Soud připomíná, že žalobce byl uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 zákona o silničním provozu, podle kterého *„fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla nedá přednost v jízdě v případech, ve kterých je povinna dát přednost v jízdě.“* Soud souhlasí se žalovaným v tom, že žalobce jako řidič motorového vozidla vjížděl na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci, a proto byl podle § 23 odst. 1 zákona o silničním provozu povinen dát přednost v jízdě vozidlům jedoucím po pozemní komunikaci.
16. Zároveň je však třeba mít na paměti, jak je dání přednosti v jízdě definováno. Z § 2 písm. q) zákona o silničním provozu plyne, že *„[p]ro účely tohoto zákona dát přednost v jízdě znamená povinnost řidiče nezahájit jízdu nebo jízdní úkon nebo v nich nepokračovat, jestliže by řidič, který má přednost v jízdě, musel náhle změnit směr nebo rychlost jízdy.“* Vycházeje z této definice soud konstatuje, že řidič může být shledán vinným z přestupku spočívajícího v nedání přednosti v jízdě pouze za předpokladu, že jiný řidič, který měl přednost v jízdě, musel náhle změnit směr nebo rychlost jízdy. Nic takového však správní orgány v projednávané věci neprokázaly (ba dokonce ani nezjišťovaly), a neodpovídá tomu ani skutkový děj popsáný ve výroku rozhodnutí magistrátu, ve kterém není uvedeno nic o tom, že by řidič P. S. musel **náhle** změnit směr nebo rychlost jízdy.
17. Soud proto uzavírá, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, tj. že žalobce porušil § 23 odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že nedal přednost v jízdě vozidlu řidiče P. S., nemá oporu ve správním spisu, což zakládá vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
18. S ohledem na shora uvedené soud shledal žalobu důvodnou a podle § 76 odst. 1 písm. a), b) a c) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušil. Vzhledem k tomu, že zjištěné vady se zčásti projevíly již v řízení před magistrátem, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil také rozhodnutí magistrátu. Současně soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
19. Dalšími žalobními námitkami se soud nezabýval, neboť mu nepřísluší předjímat případně závěry, které správní orgány zaujmou poté, kdy odstraní výše popsané vady.
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud uložil procesně neúspěšnému žalovanému povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 22 144,80 Kč. Náhrada se skládá ze Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 12 400 Kč za čtyři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT; další porada s klientem přesahující jednu hodinu dne 2. 5. 2021 – § 11 odst. 1 písm. c) AT; účast na jednání před soudem – § 11 odst. 1 písm. g) AT], z částky 1 200 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [čtyři režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT], z cestovného k jednání soudu dne 3. 5. 2021 z Brna do Ústí nad Labem a zpět ve výši 4 144,80 Kč (celkem 591 km, kombinovaná spotřeba vozidla Alfa Romeo 939 ve výši 9,4 litru benzínu BA 95 B na 100 km doložena technickým průkazem, cena benzínu automobilového 95 oktanů podle vyhlášky č. 589/2020 Sb. 27,80 Kč za 1 litr, základní náhrada za 1 km jízdy podle téže vyhlášky 4,40 Kč), z částky 1 400 Kč jako náhrady za promeškaný čas strávený cestou k jednání soudu a zpět [14 započatých půlhodin po 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 14 odst. 1 písm. b) a odst. 3 AT].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 3. května 2021

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)